

prima instanță: A. Nogai

## D E C I Z I E

13 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul  
JudecătoriiTatiana Vieru  
Valentina Clevadi, Sveatoslav Moldovan

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Wilo România” prin intermediul reprezentantului său,

în pricina civilă la cererea introductivă depusă de Unitatea de implementare a proiectelor de aprovizionare cu apă și canalizare cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, prin care a fost respinsă contestația Societății cu Răspundere Limitată „Wilo România” ca fiind neîntemeiată,

## c o n s t a t ă:

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2014, s-a intentat procesul de insolabilitate față de Unitatea de implementare a proiectelor de aprovizionare cu apă și canalizare.

S-a desemnat în calitate de administrator al procesului de insolabilitate, Mămăligă Vitalii.

S-a obligat administratorul insolabilității: - să notifice creditorii debitorului despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor în termen de cel mult 45 zile de intentare a procesului, pînă la 02 aprilie 2015;

- Să facă un apel special în adresa creditorilor garantați cu propunerea de a preciza neîntîrziat bunurile asupra cărora dețin un drept preferențial;
- Să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de insolabilitate, nu mai tîrziu de 16 aprilie 2015 tabelul definitiv al creanțelor și un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolabilitate, cu menținerea persoanelor cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii.

S-a stabilit ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare pe 14 mai 2015, ora 10-00.

La 16 aprilie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Wilo România” a înaintat cerere de validare a creanței în sumă de 9192 euro; a sumei de 3344 dolari SUA și suma de 45 000 lei; dobîndi de întîrziere în mărime de 24 860,96 euro; 1 134,81 dolari SUA și suma de 15271 lei, calculate pentru perioada 12 iulie 2012 - 18 februarie 2015 (f.d.5-7).

Potrivit tabelului definitiv al creanțelor prezentat instanței de insolabilitate de către administratorul debitorului la 13 mai 2015, rezultă că creditorul Societatea cu Răspundere

Limitată „Wilo România” a fost inclusă cu sumele de: 9192 euro; 3344 dolari SUA și 45 000 lei (f.d.28).

La 09 iunie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Wilo România” a depus contestație privind validarea creanței pentru dobânda de întârziere aferentă datoriei de bază, solicitând admiterea contestației cu includerea în tabelul definitiv al creanțelor a dobânzilor de întârziere în mărime de 24 860,96 euro; 1 134,81 dolari SUA și suma de 15271 lei, calculate pentru perioada 12 iulie 2012 - 18 februarie 2015 (f.d.31-33).

În motivarea contestației, creditorul a menționat că debitorul urma să achite datoriile integral pînă la 12 iulie 2012, fapt ce nu a fost executat, astfel ca urmare ultimul urmează să achite și dobânda ce i-a fost calculată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată contestația înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Wilo România”. S-a respins cererea de validare a creanței depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Wilo România” în suma dobânzii de întârziere: 24 860,96 euro; 1 134,81 dolari SUA și suma de 15271 lei, calculate pentru perioada 12 iulie 2012 - 18 februarie 2015 (f.d.45-46).

La 11 noiembrie 2015, Curtea de Apel a expediat în adresa participanților procesului, copia încheierii (f.d.47).

La 16 octombrie 2015 și la 08 decembrie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Wilo România” a declarat recurs, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, solicitând casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie admisă contestația în partea dobânzilor de întârziere.

Potrivit art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 stipulează că, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Wilo România” la 16 octombrie 2015, este declarat în termen, deoarece din materialele pricinii nu rezultă cînd recurentul a recepționat copia încheierii contestate.

Or, conform art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În motivarea recursului, Societatea cu Răspundere Limitată „Wilo România” a invocat că instanța de insolvență la emiterea încheierii recurate nu a aplicat legea care urma a fi aplicată.

Studiind materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului rezultă că, prin încheierea primei instanțe din 01 octombrie 2015, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată contestația înaintată de către Societatea cu

Răspundere Limitată „Wilo România”. S-a respins cererea de validare a creanței depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Wilo România” în suma dobânzii de întârziere: 24 860,96 euro; 1 134,81 dolari SUA și suma de 15271 lei, calculate pentru perioada 12 iulie 2012 - 18 februarie 2015 (f.d.45-46).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, constată că încheierea emisă de către instanța de insolabilitate este una întemeiată, bazată pe aprecierea justă a circumstanțelor de fapt.

Conform art. 140 alin. (1) din Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță.

Conform art. 143 alin. (5) al legii enunțate, la expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolabilitate a debitorului. Creditorii și debitorul au acces la tabelul creanțelor și pot face contestații față de creanțele admise de administrator/lichidator în tabel, precum și asupra celor înlăturate.

Conform art. 144 alin (1) și (2) al legii, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolabilității/lichidator în tabelul definitiv. Contestațiile se depun în scris la instanța de judecată care examinează cazul de insolabilitate cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței fixate pentru examinarea valabilității creanțelor incluse în tabelul definitiv. Contestațiile înaintate după termenul prevăzut se declară tardive și se restituie fără a fi examinate.

Din materialul probator se atestă că creanța înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Wilo România” rezultă din aplicarea dobânzii de întârziere, calculată de către ultimul, în legătură cu neexecutarea benevolă de către debitor a hotărârii Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie din 11 iunie 2012.

Completul de judecată reține că instanța de insolabilitate corect a concluzionat că suma dobânzii de întârziere nu urmează a fi validată și ca urmare a dispus respingerea contestației depuse de către Societatea cu Răspundere Limitată „Wilo România”.

Or, potrivit art. 24 alin. (1) Codul de executare, la cererea creditorului, executorul judecătoresc calculează dobânzile, penalitățile și alte sume rezultate din întârzierea executării, în funcție de rata inflației și în conformitate cu art.619 din Codul civil. Sumele menționate se calculează de la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă sau, în cazul celorlalte documente executorii, de la data la care creanța a devenit exigibilă (scadentă) și pînă la data plății efective a obligației cuprinse în orice document dintre acestea, în perioada de calcul fiind inclusă și durata suspendării procedurii de executare, în condițiile prevăzute de prezentul cod.

Conform art. 1 alin. (4) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Prin prisma normei de drept supra enunțate, argumentul recurentului precum că instanța de insolabilitate nu a aplicat legea care urma a fi aplicată, este neîntemeiat.

Potrivit celor expuse și având în vedere faptul că, încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015 este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art., 427 alin. 1) lit. a) și art. 428 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Wilo România” prin intermediul reprezentantului său.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, prin care a fost respinsă contestația înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Wilo România”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Sveatoslav Moldovan